

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-06-15936 אטיאס נ' אינטגרציה משולבת בע"מ

פבפני כב' השופטת אריקה פריאל

משה עופר אטיאס ת"ז 030185649

התובע

נגד

אינטגרציה משולבת בע"מ ח"פ 514138130

הנתבעת

פסק דין

1. התובע עורך דין במקצועו. לגרסתו ביום 20.5.13 בשעות הערב התקבלו בביתו ארבע שיחות טלפוניות ממספר חסוי. בכל ארבע השיחות הושמעה הודעה מוקלטת ובה פרסום של גוף אשר כונה 'מרכז גוף בתנועה' (להלן גם: המרכז) שנשלחה לטלפון ביתו באמצעות מערכת חיוג אוטומטי.
2. התובע, אשר ראה בשיחות אלה פעולה הנוגדת את חוק התקשורת (בזק שידורים) תשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת) כפי שתוקן בתיקון מספר 40 מיום 1.6.08, היה נחוש לברר את זהות המטלפן שהטריד את מנוחתו. לפיכך לחץ על המקש מסוים כדי שסוכן מכירות של הגוף המפרסם ייצור קשר טלפוני עמו.
3. כעבור יומיים, ביום 22.5.13, התקשרה לתובע נציגת המרכז שהזדהתה בשם סיגל והציעה לו להירשם לאחד הקורסים המוצעים. לבקשתו מסרה לו סיגל את כתובת אתר האינטרנט של המרכז, ובו מצא את מספר הטלפון של המרכז. שם הנתבעת צוין בתחתית העמוד. כדי לוודא כי עסקינן בגוף המפרסם התקשר למספר הטלפון שצוין באתר והשיבה לו אותה סיגל שעמה דיבר קודם לכן. התובע שוכנע אפוא כי הנתבעת היא הגוף המפרסם.
4. בהתאם לסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת חל איסור לשגר פרסומת באמצעות מערכת חיוג אוטומטי 'בלא הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב...'. לדעת התובע, היות שלא נתן את הסכמתו לשמש יעד לפרסומות הנשלחות באמצעות מערכת חיוג אוטומטי, זכאי בהתאם להוראות סעיף 30א(1) לחוק התקשורת לפיצוי בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת ששוגר בניגוד לאותו חוק. במקרה דנן נתקבלו בביתו ארבע שיחות, ולכן תבע בהליך דנן פיצוי בסך 4,000 ₪.
5. כתב התביעה הוגש בסדר-דין-מהיר. לפיכך תהא ההנמקה תמציתית, כמצוות הדין.
6. הנתבעת אינה מכחישה כי מנהלת את 'מרכז גוף בתנועה' ברם לטענתה אין יריבות בינה לבין התובע שכן אינה משתמשת בפרסום באמצעות הודעות הנשלחות על ידי מערכת חיוג

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15936-06-13 אטיאס נ' אינטגרציה משולבת בע"מ

- 1 אוטומטי, אינה מעסיקה עובדת העונה על השם 'סיגל' וממילא לא פנתה לתובע בכל דרך
2 שהיא על מנת לפרסם את פעילותה.
- 3
4 7. כמו-כן הנתבעת אינה חולקת כי מי שמוטרד על ידי פרסום בדרך האמורה זכאי לפיצוי
5 בהתאם לחוק התקשורת, אם כי לטענתה **..'הסעדים הינם מופרכים, מנופחים וחסרי**
6 **פרופורציה ואין הם יכולים להצטבר.** (סעיף 11 לכתב ההגנה). בא כוחה לא חזר על טענה זו
7 בסיכומיו, ולכן יש לראותה כמי שוויתר עליה.
- 8
9 בקצירת האומר ייאמר אפוא כי לטענה זו אין לה על מה שתסמוך. סעיף 30א(1) לחוק
10 התקשורת קובע כי בית המשפט מוסמך לפסוק סכום שלא יעלה על 1,000 ₪ **..'בשל כל דבר**
11 **פרסומת אשר שוגר...**. היות שבמקרה דנן שוגרו דברי פרסומת בארבע הזדמנויות שונות
12 מוסמך בית המשפט לפסוק את הפיצוי הסטטוטורי בגין כל אחת מהן.
- 13
14 כן ראה רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סתוונית מועדון דאייה ורחיפה במצנחים),
15 (לא פורסם) [4.8.14].
- 16
17 8. הנטל להוכיח את יסודות העילה מוטל על כתפי התובע בבחינת 'המוציא מחברו עליו
18 הראיה'.
- 19
20 9. התובע עמד בנטל בכל הנוגע להוכחת העובדה שבארבע הזדמנויות שונות קיבל שיחות
21 פרסומת מוקלטות מאת גוף אשר הציג עצמו בשם 'מרכז בתנועה בגוף'. עם זאת לא עמד
22 בנטל המוטל עליו ולא הוכיח במידה הדרושה בהליך אזרחי כי הנתבעת היא הגוף ששיגר
23 את הפרסומת.
- 24
25 10. כאמור, התובע הוכיח כדבעי שקיבל לביתו ארבע שיחות פרסומת שנשלחו באמצעות מערכת
26 חיוג אוטומטי. ראשית, אין להניח כי בדה בלבו את ארבע השיחות שהטרידו את מנוחתו.
27 שנית, העובדה שהשקיע מזמנו וממרכו כדי לברר את זהות המפרסם תומכת במסקנה כי
28 לנוכח ההפרה החוזרת ונשנית בהוראות חוק התקשורת פעל כדי להביא לאכיפתו.
- 29
30 11. עם זאת, לא שוכנעתי כי זהות המפרסם הוכחה כדבעי. בעניין זה יש לפניי גרסה מול גרסה
31 ואין ראיה המאפשרת להעדיף גרסה אחת על פני רעותה. כפות המאזניים נותרו אפוא
32 מעוניינות.
- 33
34 12. אין חולק כי בנוגע לדרך שבה קיבל את כתובת אתר האינטרנט של המרכז מסר התובע שתי
35 גרסאות. לאחר שבכתב התביעה ציין כי לבקשתו שלח לו סיגל את פרטי האתר בדואר
36 אלקטרוני, הודיע בא כוחו בפתח הדיון כי קיבל את כתובת האתר בשיחה הטלפונית עם
37 סיגל. הגם שמוטב היה לו דייק התובע בעובדות שהביא בכתב התביעה, לא ראיתי לתת

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 13-06-15936 אטיאס נ' אינטגרציה משולבת בע"מ

משקל רב לאי-דיוק זה שכן התובע היה עקבי בגרסתו, ולפיה קיבל את כתובת האתר מאת סיגל.

13. אמנם נכון, לפי גרסתו מצא התובע את פרטי הנתבעת ואת מספר הטלפון שלה באתר אליו הופנה על ידי סיגל, ומנהלת הנתבעת אישרה כי מספר הטלפון שציין משמש אותה לצרכי עבודתה במרכז שהיא מנהלת.

עם זאת, הנתבעת הכחישה נמרצות שמעסיקה עובדת בשם סיגל והכחישה כי השתמשה (ומשתמשת) בדרך הפרסומית הנטענת. בנסיבות אלה אין לשלול אפשרות כי חלה אצל התובע טעות ברישום פרטי הגוף המפרסם. יתכן גם שמאן דהו מסר לתובע את פרטי המרכז אף כי הגוף המפרסם היה אחר.

נכון שהתובע העיד כי יזם קשר טלפוני לפי המספר שפורסם באתר של הנתבעת וכי ענתה לו 'סיגל', ברם לא הוכיח כדבעי כיצד ידע כי אכן דיבר עם אותה סיגל שעמה שוחח קודם לכן (האם מי שענתה הזדהתה בשם סיגל? האם התובע זיהה את קולה?). אי-בהירות זו פועלת לרעתו.

14. די באמור לעיל כדי לקבוע שדין התובענה להידחות. על כך יש להוסיף כי לפי הוראת סעיף 30(י1) לחוק התקשורת, כדי שבית המשפט יפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק על התובע להוכיח כי דבר הפרסומת שוגר בניגוד להוראות סעיף זה 'ביודעין'. במקרה דנן לא הביא התובע ראיה כלשהי ממנה ניתן להסיק כי שיגור הפרסומת היה ביודעין.

15. על יסוד האמור לעיל אני מורה על דחיית התובענה.

התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 1,000 ₪.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

אריקה פריאל, שופטת